

Épater le bourgeois

Recordo, de menut, la fascinació que em provocava un equip de bàsquet que mai perdia cap partit i que s'havia fet mundialment famós per com filaven jugades inversemblants i, sobretot, per la felicitat que transmetien a d'altres menuts que, com jo, encara creien en il·lusions ficcionades de guió perfecte. La vida devia ser allò, pensàvem, *épater le bourgeois*, gaudir, fer-ho bonic. L'esmaixada impossible, el joc de cames virtuós, la giragonsa aèria, la felicitat dibuixada en trances precises. Un triple que dipositava tota l'esperança en un futur que havia de venir i que havia de ser el millor dels mons.

Ja fa vint-i-un anys que els Harlem Globetrotters, aquell equip de bàsquet que no sabia mostrar-nos altre camí que el de la victòria i que sabia distreure les angoixes i meravellar-nos amb un gest tan bonic com buit, van ser a Granollers. En el camí, aquells marrecs que vam ser, tan apassionats i tan crèduls, han après que la realitat no era aquell espectacle on tot sempre sortia bé. Fer-se gran té aquestes coses, i ensenya les regles cruels de la partida, tan allunyades del desig, tan allunyades de la imaginació. Aquells nens que van cridar cada cistella ja saben prou bé que mai tornaran a ser allò que van pensar que serien.

Reconec que m'ha fet gràcia saber que els Globetrotters tornen a visitar el Palau d'Esports (<http://www.naciodigital.cat/vallesoriental/noticia/13035/globetrotters/tornen/granollers>), jo que pensava que l'equip de victòries infinites havia mort amb els antics records d'un món feliç. Potser és casual que aquella vegada vinguessin en plena crisi i ara tornin quan la crisi és encara més salvatge. Potser és curiós que tornin justament ara, que ens hem fet grans, que ja hem oblidat totes les victòries que demostren la necessitat de creure en mentides admirables. Més que mai volem pa, volem circ, volem l'ànima distreta i volem retrobar el lloc que vam somiar. Ara que tot indica que el futur no serà mai com vam pensar, almenys obligueu-vos a creure que hi va haver un temps on un futur millor va ser imaginable. I lamenteu-vos, en tot cas, de com ha canviat el signe del partit, de com hem deixat que es marcís la voluntat que teníem de ser, també, invencibles.